

БОЖИЋНИ ДАРАК СРПској ВОЈСЦИ.

Table listing names and donation amounts for the Christmas gift for the Serbian Army. Includes names like Bogdan Jovanovic, Mladen Vukobrat, etc., and amounts in dollars.

Table listing names and donation amounts for the Christmas gift for the Serbian Army. Includes names like Buro Janjurin, Ziljak Stojan, etc., and amounts in dollars.

ДРУШТВЕНИ ГЛАСНИК

ТУЖНА ВЕСТ.

Нашег члана и брата, Теодора Рајновића задесила је несрећа јер му је дне 13. о. м. умрла његова верна супруга Сава, која је такође била чланица нашег братства.

ТУЖНА ВЕСТ

Нека Господ Бог даде њеној племенитој души рајско насеље, а брату Тоди и деци изразујемо своје искрено саучешће.

За С. Д. Д. „Адам Прибичевић“ бр. 49 С. С. С. у Питсбургу Јован Сивчев, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ

13. децембра 1916. након дуге болести умрије нам члан нашег друштва, брат Милија Поповић, родом из Брана, Црна Гора.

А теби, Србине мој, који до данас ниси ступио у ниједно српско друштво нека буде и ово опомена да се за времена упишеш у наш дични Савез Сједињених Срба Слога, који ће у случају несреће водити бригу о теби и твојим.

Покојни Милија оставља овде супругу а у домовини родитеље и брата.

Мили наш покојниче, лака ти била ова слободна али туђа земља!

С. Д. Д. „Слобода“ бр. 215 С. С. С. у Инд. Харбор, Инд. Симо Вујновић, председник. Петар Стринена, тајник.

ТУЖНА ВЕСТ

Изгубисмо из наше средине брата Стевана Јањића у најлепшој доби свога живота, у 31. години; који је 24. окт. пр. г. испустио своју племениту душу.

Осетан је то за нас губитак, јер покојник је био ваљан друг и брат у сваком погледу и исправан члан друштва и Савеза.

Осим тога у грудима покојника живело је срце, које је силно љубило род свој и мило Српство своје и једина жеља била му је да се чим пре врати на кршове домаће своје, да се свети оному, који се усудио са својом поганом ногом скривати оне миле врлети. Али неумољива смрт недаде да се испуне жеље за осветом.

Сматрамо за дужност захвалити се браћи члановима друштва број 147 СССС. из Бурнет, Ваш., као и свој браћи Србима и Хрватима, који добоше да се својим учешћем увеличају жалосну поворку и нашег брата допратише до његове вечне куће. Такође нека је хвала браћи Николи Р. Перковићу и Стеву Рајчевићу, који су уло-

жили много труда око припрема око погребма и који су изговорили неколико дирљивих речи над гробом покојниковим.

Нека је хвала г. Мати Сикимићу и његовој г-њи, који су примили мртве остатке покојникове у своју кућу, одакле је испраћен до своје вечне куће.

Ожалошћеним родитељима, браћи и родбини покојниковој нека је наше искрено саучешће, а теби, брате Стеване, нека је лака ова груда туђе земље и вечна ти памјат!

Ожалошћенат С. Д. Д. „Високи Дечани“ бр. 147, СССС., Бурнет, Ваш.

ТУЖНА ВЕСТ

8. децембра 1916. сахранисмо нашег члана Тимофеја Иванова, који је ненадно умро од срчане капи.

И овом приликом суделовало је погребу поред нашег и друштво „Св. Илија“ Савеза „Србобрана“ и могло се је применити, како браћа заједнички осећају жалост, и како се лепо слажу и да нема никакве разлике између ова два братска Савеза, јер сви смо једна српска браћа.

Покојни Иванов био је син наше словенске мајке Русије, и као Рус, који је нас Србе увек волео био је члан нашег друштва и Савеза Слоге, чија су врата отворена за све Србе и добре Словене.

Теби мили наш руски брате нека је лака ова — теби и нама — туђа земља!

С. Д. Д. „Слобода“ бр. 215 С. С. С. у Инд. Харбор, Инд. Симо Вујновић, председник. Петар Стринена, тајник.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Др. Баја Пивљанин бр. 227 СССС у Минеаполис, Минц., позива све своје чланове да неизоставно дођу на редовну друштвену седницу, која ће се обдржавати 18. јануара о. г. члан не би присуствовао свој седници с њиме не се поступи строго по правилима.

Опомињу се она браћа, која дугују месечне уплате да то подмире, јер члан, који дугује месечну уплату губи право на болну потпору. Особито опоми Марко Бакић да одма уплате

Срп. Д. Д. „Немања“ број 74 СССС у Визби, Ариз., тражи свога члана Живка Мијушковића, који се је налазио пре месеце дана у Лон Анцелесу, да се јави својем друштву и уплати своју дуговину најдаље до 14. јан. 1917. г. У противном случају биће сам одговоран за последице.

Дмитар Бобић, председник. Радуге Брацановић, тајник.

ТРАЖЊА

Арсен И. Миливојевић, артиљеријски капетан на Солунском фронту тражи свога брата Раде Радника, који се већ 8-10 година налази у Америци.

Коста Д. Парлић, редов-џак, родом из Вучитрна, Косово, Србија, тражи брата Богдана Д. Парлића.

Тражени нека се обрате на уредништво Србобрана, које ће им послати адресе потражиоца.

ПРОМЕНА АДРЕСЕ

Молим управу савезног органа Србобрана, да ми измени адресу.

Моја СТАРА адреса била је: Име и презиме..... Број баксе, или број куће и улица..... Град и држава.....

Моја НОВА адреса гласи: Име и презиме..... Број баксе, или број куће и улица..... Град и држава..... Друштво..... број.....

Ко год мења адресу, нека тачно испуни горњу листу и цео овај оглас изреже и пошаље на управу Србобрана на адресу:

СРБОБРАН 443 W. 22 Street NEW YORK, N. Y.

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

(SERB FEDERATION SLOGA)

Главно седиште: ЊУЈОРК; Њ. Ј.

443 West 22 Street New York, N. Y.

Главно Председник: М. И. ПУПИН

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Главно Подпредседник: ПАВЛЕ Х. ПАВЛОВИЋ

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Чланови Управног Одбора за 1916:

- ЈОСИФ РАЈНОВИЋ, МИЛЕ КУКОЛЕЧ, БУРО И. ГРЕГОВИЋ, ГЛИШО РАПАНИЋ, СТЕВО БАБИЋ, НОВАН М. БОГДАНОВИЋ, ИЛИЈА ВУЈНОВИЋ, ВИДОЈЕ БОГО, ИЛИЈА РАДАНОВИЋ, СТОЈАН ПАВЛОВИЋ, ДУШАН ПЕВОВИЋ, НИКОЛА ТРЂОВИЋ, СИМО ВУЈНОВИЋ, БОРЂЕ ПУРЛИЈА

ЊИМГЕ САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА ПРЕГЛЕДА ДРЖАВНА ВЛАСТ СВАКА ЧЕТИР МЕСЕЦА.

Савез Сједињених Срба Слога исплаћује:

Table with 2 columns: Name of service (e.g., Ma ime осмртнице, За губитак оба ока) and corresponding cost in dollars and cents.

Операције: слоног преча \$100; камена у бешици \$100; у случају...

Осим тога сваки члан добија од 50 до 400 долара на име операције...

Говор г. Владислава Петковића

(На Ла Маншу има неколико села, Пти Дал, Гранд Дал, Сен Пијер, Састој... где Паризлије преко лета долазе да се крај океана, у својим дивним и романтичним вилама, склоне од париске вругине...

Ја вас молим да и овде будете оно што увек јесте: благи према слабоме, пажљиви према неискусноме. Ја вас молим да ме саслушате. Ако погрешим...

ми стајао и мирно чекао. Само је Макензен био изненађен.

Ја сам тада био на Дунаву, код Пожаревца као ратни дописник. Знао сам нашег војника и израније: какав је био уочи борбе, а какав за време борбе.

Пре борбе, и у овој прилици остао је миран и прибран, као и увек. Он се не упушта Немца, и ако је врло добро знао докле је закорачио својом ногом.

Један пример. Када је ноћу, на Дубравици (место на самом Дунаву) прешло четири немачка батаљона...

Преко ноћ су њине трупе обновиле прелаз ту и на другим местима. Таква борба трајала је на Дунаву седам дана. Осмог дана своје офанзиве Макензен је тражио помоћ, ако Бугарска одмах не нападне Србију...

Тако се догоди да Макензена, омиљеног генерала цара Вилхелма, обиђе оно изненађење које је пало на главу генералу Пољореку, најомљенијем генералисиму цара Фрање Јосифа.

Тако се догоди да Макензена, омиљеног генерала цара Вилхелма, обиђе оно изненађење које је пало на главу генералу Пољореку, најомљенијем генералисиму цара Фрање Јосифа.

Да застанемо овде. Колан је пукао и кола су пошла низа страну. Четири дана трупе на Дунаву нису сазнале за новог непријатеља.

У једном као засеку од камена, онет на усек и тешком путу, не лежи, него седи мртав српски војник. Лице му је измучено толико да изгледа као да је већ једном био у гробу.

Ево неколико примера, бледих слика из мога албума. На Мердарима смо. Ноћ је. Ладно. Сумаглица. Ватре никако да се разгоре, и њима се умире. Капетан седи на пољу.

де један војник пред командира: „Господине капетане, ја више не могу да се борим.“ „Зашто?“ — упита га официр, подижући полако главу...

Ево нас на Косову. Још иде комора. Куда? Још иду уморне и малаксале чете. Куда? Неколико дечака од 15—18 година враћају се натраг, својим кућама, које је непријатељ већ заузео.

Ево нас и на Жљебу, на вратима Црне Горе, те земље у којој камен расте... Иде се још уз планину у снегу, путањом којом једва да се две козе могу мимовићи.

У једном као засеку од камена, онет на усек и тешком путу, не лежи, него седи мртав српски војник. Лице му је измучено толико да изгледа као да је већ једном био у гробу.

У Скадру смо. Иду четири војника у бради и црни. Њихова лица не казују њихове године. Судећи по исправном ходу као да нису имали више од 40. Иду четири војника, у бради и црни, и сваки од њих пригрлио по један бео лебац...

Ви га имате. Ено га на зиду. То преко Албаније иде на воловским колима наш владалац, наш седи краљ Петар.

Крајем прошле и почетком ове године лаза за лађом почела пристизати уз француске обале. Оне су собом доносиле изнемогле остатке слободног српског народа.

Ето како се осећамо данас у Француској ми Срби. Ми, који бејасмо тако клонули, а ви нас окрените. Ми, који бејасмо у очајању, а ви нам очајање уклоните.

Али морам да истакнем једну ствар која изгледа незначајна, али која тако јасно оцртава вашу велику пажњу. То је овај концерат. Ви сте нама допустили овај концерат, допустили сте нама оно, што сте у Француској забрањили свима Французима.

Позната је ствар да су Немци келнери и хотелијери по целом свету. И ми Срби кажемо: Нит' је Шваба за гајдаша, нити Србин за бирташа.

БЕЗ ДОМОВИНЕ

Мисао нас једна раном зором буди, Мисао нас једна целог дана прати, Мисао нам једна ноћу тишти груди: Да ли отац пати? Брига једна зором к'о целат нас буди, Брига једна вас дан у стопу нас прати, Брига једна сву ноћ надимље нам груди: Је ли жива мати?

Жудња једна зором у освет нас буди, Жудња једна вас дан у срцу скривена, Жудња једна ноћу сажкиже нам груди: Шта ли ради жена?

Страх нас један зором к'о опело буди, Страх један нас гони с помраченим видом, Страх један нам ноћу мржњом пуни груди: Сестре су под стидом?

Бол нас један зором као труба буди, Болем једним свака налита је чаша, Болем једним наше кришом плачу груди: Где су деца наша?

... Само један пут ће одговора дати: Преко реке крви и мостом лешина, Авај, дому стижеш, где пресвисла мати Свог не чека сина. 28-III-1916. Крф. М. Бојин. (Српске Новине)

О ЧУВАЊУ ЗДРАВЉА.

Санитетско (или здравствено) Одељење за град Њујорк издао је четири поуке за чување здравља које гласе: 1. Два пута дневно пређите по миљу на чистом ваздуху. То ће вам продужити живот за десет година.

ЈЕДНА ЕНГЛЕСКА ШАЛА ИЗ РАТА.

Позната је ствар да су Немци келнери и хотелијери по целом свету. И ми Срби кажемо: Нит' је Шваба за гајдаша, нити Србин за бирташа. Тако се једна француска шала из рата изгледа чудновато. Али тај лист ипак има право, јер кад се желудац претовари јелом, поремети се цело тело, те је мноштво осетљивије према хладноћи, а већ да о пињу и не говоримо.

Напред за БОЖИЋНИ ДАРАК!

Два долара, браво и сестре, није велики дар ономе, који живи свој даје за нас; ај, не само за нас, већ и за наше претке и за потомство наше.